

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010890
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1318010890.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a Mgr. Petra Lizúcha v trestnej veci obžalovaného E. T., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/80/2018 zo dňa 15.11.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.01.2024 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/80/2018 zo dňa 15.11.2022.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

E. T., nar. XX.XX.XXXX v G. R., trvale bytom F. č. XXXX/XX, L., adresa na doručovanie písomností F. pri R. č. XXX

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

hoci mu z § 62 a nasl. zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu svojho syna F. T., nar. XX.XX.XXXX a výška tejto povinnosti mu bola určená podľa § 7 ods. 1 Tr. por. v rámci predbežnej otázky opatrením zo dňa 07.02.2018 sumou 100,- €, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky B. F., si obžalovaný túto povinnosť neplnil od mesiaca máj 2012 a to do mesiaca október 2022, pričom výživné platil od mesiaca február 2018 do mesiaca jún 2022 s tým, že do mesiaca október 2018 uhradil výživné vo výške 2.650,- € a následne v mesiaci marec a máj 2022 uhradil 800,- €, čím dlh na bežnom výživnom predstavuje sumu 5.200,- €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom - po dlhší čas, čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.

Z a t o s a

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť, aby podľa svojich schopností a možností zaplatil v skúšobnej dobe dlžné výživné vo výške 5.200,- € k rukám matky Zuzany Kallecovej.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „súd prvého stupňa“) sp. zn. 2T/80/2018 zo dňa 15.11.2022 bol obžalovaný E. T. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe, že

hoci mu z § 62 a nasl. zákona o rodine vyplýva povinnosť prispievať na výživu detí a výška tejto povinnosti mu bola určená podľa § 7 ods. 1 Tr. por. zák. č. 301/2005 Z. z. v rámci vyriešenia predbežnej otázky zo dňa 07.02.2018, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojho syna F. T., nar. XX.XX.XXXX, sumou 100,- €, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky B. F., túto povinnosť si menovaný riadne neplnil v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval od mája 2012 do dnešného dňa s tým, že platil výživné od mesiaca február 2018 do mesiaca máj 2022 s tým, že do októbra 2018 uhradil výživné v sume 2.650,- € a následne v mesiaci marec 2022 zaplatil jednorazovo 500,- €, čím k dnešnému dňu dlží celkový dlh na výživnom vo výške 5.450,- €.

Za to bol obžalovanému E. T. podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. súd prvého stupňa uložil obžalovanému povinnosť, aby podľa svojich schopností a možností zaplatil v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, smerujúce proti výroku o vine, treste a konaní, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo a navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietol vykonanie hlavného pojednávania na súde prvého stupňa dňa 15.11.2022 v jeho neprítomnosti v čase, keď dlhodobo trpel závažným onkologickým ochorením a chronickou hepatitídou, ku ktorým sa pridružilo ochorenie koronavírusu, čím došlo podľa jeho názoru k porušeniu práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu. Uviedol, že pred hlavným pojednávaním dňa 14.11.2022 riadne ospravedlnil neprítomnosť na hlavnom pojednávaní a požiadal o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu a predložil sken lekárskej správy z vyšetrenia zo dňa 09.09.2022, v ktorej sa konštatuje tzv. Hodgkinov lymfóm, chronická hepatitída B a predložil fotografiu pozitívneho testu na koronavírus. Nestotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, ktorý vyhodnotil test na koronavírus ako negatívny. Pri písmene C a T je viditeľná čiarka, ktorá v zmysle príbalového letáku k testu značky Clinitest preukazuje pozitivitu testu aj prípade, ak sa súčasne čiarka zobrazí pri písmenách C a T. Farebná fotografia výsledkov testu na koronavírus, ktorú zaslal pred hlavným pojednávaním, bola súdom prvého stupňa vyhotovená v nekvalitnom rozlíšení, čo spôsobilo nesprávne vyhodnotenie súdom prvého stupňa. V čase hlavného pojednávania ležal doma v posteli s teplotami a bolesťami a nebol v stave, ktorý by mu umožňoval zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní, čo môže potvrdiť jeho družka J. J.. V prípade veľmi nebezpečnej kombinácie rakoviny a koronavírusu nemôže byť na jeho ľarchu, že zostal doma sa liečiť. Vo vzťahu k skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný uviedol, že sa ho nedopustil, pričom skutková veta nereflektuje na dôkazy vykonané v konaní pred súdom prvého stupňa. Upriamil pozornosť na protichodné výpovede svedkyne B. F., ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2019 uviedla, že od mesiaca máj 2012 do mesiaca december 2012 platil výživné a na hlavnom pojednávaní dňa 15.11.2022 uviedla, že výživné neplatil od mesiaca máj 2012 do mesiaca december 2012. Súd prvého stupňa si bez vysvetlenia osvojil neskoršiu verziu svedkyne B. F.. Výživné za uvedené obdobie máj až december 2012 odovzdal do rúk svedkyne B. F., ktorá je matkou F. T.. Obžalovaný uviedol, že sumu výživného uhradil svedkyňi B. F. priamo k jej rukám alebo sumu výživného vložil F. T. do tašky, o čom svedkyňu B. F. upovedomil. V závere podaného odvolania vyslovil nesúhlas s uloženým trestom, ktorý považuje za neprimeraný.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila oprávnená osoba B. F., ktorá uviedla, že zdravotný stav sa obžalovanému zhoršuje už tri roky a to vždy pred hlavným pojednávaním, čo označila ako pozoruhodnú skutočnosť. Uviedla, že obžalovaný chodieval pravidelne pracovať do reštaurácie D. na Slovnaftskej ulici v Bratislave, v ktorej sa aj v deň hlavného pojednávania dňa 15.11.2022 obžalovaný nachádzal bez prekrytia horných dýchacích ciest a v plnej sile a zdraví, čo preukazujú fotografie vyhotovené synom F. T.. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor nevyjadril.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že obžalovaný si v konaní pred súdom prvého stupňa zvolil obhajcu JUDr. E. Y., PhD. na základe plnomocenstva zo dňa 30.04.2018 a súd prvého stupňa zároveň opatrením zo dňa 07.09.2022 ustanovil obžalovanému podľa § 42 ods. 1 Tr. por. náhradného obhajcu JUDr. J. G. z dôvodu, že z priebehu doterajšieho hlavného pojednávania súd prvého stupňa predpokladal ďalšie obštrukcie zvoleného obhajcu.

Zo spisového materiálu pritom ďalej vyplýva, že obžalovaný E. T. odvolal plnomocenstvo zvolenému obhajcovi JUDr. E. Y. dňa 24.10.2022 a hlavného pojednávania dňa 15.11.2022, na ktorom bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, sa zúčastnil náhradný obhajca JUDr. J. G., teda v čase, kedy obžalovaný už nemal zvoleného obhajcu JUDr. E. Y., PhD.

Krajský súd v Bratislave po predložení veci súdom prvého stupňa preto opatrením zo dňa 20.09.2023 zrušil podľa § 40 ods. 1 Tr. por. ustanovenie náhradného obhajcu JUDr. J. G. z dôvodu, že obžalovaný odvolal plnomocenstvo zvolenému obhajcovi JUDr. E. Y., PhD. a na pretrvávajúce ustanovenie náhradného obhajcu ďalej neexistoval dôvod. Nešlo pritom ani o dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 Tr. por.

Po predložení veci ďalej krajský súd nezistil také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktoré dňa 31.01.2024 vykonal v prítomnosti obžalovaného E. T., prokurátorky a v prítomnosti splnomocneného zástupcu oprávnenej osoby.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný E. T. uviedol, že predvolanie na hlavné pojednávanie doposiaľ nedostal. Zdržiava sa v F. pri R. XXX, kde mu žiadna pošta neprišla a na adrese trvalého bydliska F. XX, L. nebýva už vyše desať rokov. O termíne verejného zasadnutia sa dozvedel od bývalej manželky, ktorá mu napísala. Vyslovil súhlas s vykonaním verejného zasadnutia. Zotrval na podanom odvolaní, pričom uviedol, že nie je nič dlžný.

Predsedička senátu odvolacieho súdu obžalovanému uviedla, že v dňoch 22.09.2023 až 25.09.2023 bol na adrese F. pri R. XXX vykonaný neúspešný pokus o doručenie upovedomenia a dňa 28.11.2023 bolo cestou Obvodného oddelenia Policajného zboru Senec krajskému súdu oznámené, že zásielka nebola obžalovanému na adrese F. pri R. XXX doručená, pretože pri bráne, za ktorú nie je možný vstup, sa nachádzajú tri poštové schránky, avšak na žiadnej z nich nie je uvedené meno E. T. a ani číslo domu XXX. Predsedička senátu odvolacieho súdu rovnako oboznámila správu zástupcu prednostu Kliniky hematológie a transfúziológie Nemečnice sv. Cyrila a Metoda Bratislava, doručenej krajskému súdu dňa 12.12.2023, podľa ktorej obžalovaný bol poslednýkrát na ambulantnej kontrole dňa 06.10.2023, v súčasnosti nie je hospitalizovaný a ani práceneschopný a vzhľadom na indolentný charakter ochorenia je jeho prognóza priaznivá. Zdravotný stav obžalovaného mu umožňuje zúčastniť sa verejného zasadnutia bez ohrozenia jeho života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu rozšírenia nebezpečnej nákazy.

Obžalovaný E. T. v rámci konečného návrhu navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Uviedol, že dňa 09.03.2022 uhradil oprávnenej osobe B. F. sumu 500,- €.

Splnomocnený zástupca oprávnenej osoby uviedol, že sa pridrižiava podaného vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak z iných dôvodov ako primárne namietal obžalovaný v podanom odvolaní.

Pokiaľ ide o nosnú námietku obžalovaného, že hlavné pojednávanie v konaní pred súdom prvého stupňa dňa 15.11.2022 bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené podmienky, poukazujú na svoj zdravotný stav, táto je nedôvodná.

Podľa § 252 ods. 2 písm. a) až c) Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní a bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania a bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený.

Zo spisu je zrejmé, že obžaloba bola obžalovanému E. T. riadne doručená dňa 29.11.2018 (č. I. 115 spisu), pričom jej prevzatie potvrdil vlastnoručným podpisom. O termíne hlavného pojednávania, ktorého sa nezúčastnil (15.11.2022), bol upovedomený na adrese, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností Kráľová pri R. 776 (deň uloženia zásielky dňa 14.09.2022). Na možnosť konania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti bol upozornený v písomnom predvolaní na hlavné pojednávanie na deň 15.11.2022 (č. I. 286 spisu). Obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby v prípravnom konaní dňa 27.06.2018, kedy bol vypočutý v procesnom postavení obvineného a napokon aj v konaní pred súdom po doručení obžaloby. Dňa 26.09.2018 bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania (č. I. 99 spisu), preto aj podľa názoru krajského súdu dotknutú trestnú vec bolo možné v neprítomnosti obžalovaného prejednať. Podmienky pre vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti boli splnené.

K tvrdeniam obžalovaného, že uviedol ospravedlniteľný dôvod svojej neprítomnosti na hlavnom pojednávaní, je nevyhnutné uviesť, že odvolací súd tvrdenia obžalovaného nezdiera. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že obžalovaný dňa 14.11.2022, t. j. deň pred hlavným pojednávaním určeným na deň 15.11.2022, doručil súdu prvého stupňa žiadosť o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu, že má diagnostikované onkologické ochorenie tzv. Hodgkinov lymfóm, chronickú hepatitídu B, o čom predložil lekársku správu a zároveň predložil fotografiu, ktorá podľa obžalovaného potvrdzuje, že má pozitívny antigénový test na ochorenie Covid-19, teda nebezpečnú nákazlivú ľudskú chorobu. Obžalovaný napriek tomu, že išlo pre neho o dôležitú, podstatnú okolnosť, predložil neaktuálnu lekársku správu datovanú ešte dňa 09.09.2022 (staršiu viac ako dva mesiace) a napriek tomu, že ňou disponoval viac ako dva mesiace, predložil ju súdu prvého stupňa deň pred hlavným pojednávaním dňa 14.11.2022. Lekárska správa vystavená MUDr. Z. R., PhD., hematológom a transfúziológom, ktorá síce potvrdzuje Hodgkinov lymfóm a chronickú hepatitídu B, zároveň nezodpovedá takej ospravedlnenej neúčasti obžalovaného na hlavnom pojednávaní zo zdravotných dôvodov, ktorá by obsahovala vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav (navyše časovo neaktualizovaný) obžalovaného neumožňuje účasť na hlavnom pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby (§ 120 ods. 2 Tr. por.). Formulácia lekárskej správy v znení, že je nutné vyvarovať sa miestam s vyšším počtom ľudí (mestská hromadná doprava, kino), je nepostačujúca, pretože nezodpovedá vyššie uvedenej zákonnej požiadavke. Nebolo možné akceptovať ani tvrdenie obžalovaného o dôvode jeho neúčasti na dotknutom hlavnom pojednávaní v tom smere, že mal pozitívny antigénový test na vírusové ochorenie Covid-19. Vyhotovená fotografia, ktorá má preukazovať koronavírus Covid-19, je bez akéhokoľvek dôkazu a akýchkoľvek overiteľných informácií, o tom, že ide práve o test na koronavírus, ktorý sa vzťahuje k osobe obžalovaného. Predložená fotografia je zároveň bez uvedenia akéhokoľvek časového údaj, ktorá by verifikovala čas vyhotovenia antigénového testu (č. I. 299 spisu). Podľa krajského súdu preto obhajoba obžalovaného vyznieva nepresvedčivo a nehodnoverne.

Pokiaľ sa obžalovanému E. T. v porovnaní s podanou obžalobou zo dňa 23.10.2018 kládlo za vinu neplnenie zákonnej vyživovacej povinnosti aj za čas po podaní obžaloby do doby vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa dňa 15.11.2022 (§ 122 ods. 13 Tr. zák.), avšak nie po celý čas po podaní obžaloby, ale len neplatenie výživného za päť mesiacov (zvýšené obdobie platil), teda k tejto časti skutku sa obžalovaný mal možnosť vyjadriť na verejnom zasadnutí, k čomu obžalovaný krajskému súdu uviedol, že nie je nič dĺžny.

Pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie, avšak vykonané dôkazy nevyhodnotil úplne dôsledne, a to pokiaľ ide o určenie výšky dlhu na bežnom výživnom, keď do uhradeného výživného nezahrnul peňažné prostriedky v sume 250,- euro, ktoré podľa názoru krajského súdu spĺňajú požiadavku úhrady výživného na F. T.. Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku krajského súdu. Taktiež pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, aj podľa názoru krajského súdu, obžalovaný svojimi konaniami naplnil znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.

Vinu obžalovaného považuje aj krajský súd za nepochybne preukázanú. Nebolo pritom sporné, že obžalovaný E. T. mal vedomosť o svojej zákonnej povinnosti vyživovať svojho syna F. T., nar. 15.10.2004. Aj z výpovede obžalovaného pritom vyplýva, že sám potvrdzoval dohodu s matkou B. F. o platení výživného v sume 100,- € mesačne, následne upravenej opatrením orgánu činného v trestnom konaní zo dňa 100,- € o platení výživného mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky B. F.. Obžalovaný síce tvrdil, že výživné uhrádzal oprávnenej osobe B. F. priamo k jej rukám alebo prostredníctvom syna alebo prevodom na účet prostredníctvom družky, avšak jeho obhajoba bola vyvrátená výpoveďou svedkyne B. F. a rovnako tak syna F. T.. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je v tomto smere zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje, okrem určenia celkového dlhu na výživnom určeného súdom prvého stupňa vo výške 5.450,- euro.

Pokiaľ obžalovaný nemá žiadne doklady, ktoré by preukázali, že plnil vyživovaciu povinnosť okrem tých, ktoré predložila jeho družka J. J., v tomto smere poukazuje krajský súd najmä na výpovede svedkyne B. F. a svedka F. T., z ktorých nepochybne vyplýva rozsah neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaným. Ide o dve svedecké výpovede a teda konkrétne a podstatné dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného. Samozrejme neexistencia dokladov o úhrade výživného ešte nie je dôkazom, že výživné neplatil, avšak zhodné výpovede dvoch svedkov v základnej okolnosti o tom, že obžalovaný výživné ani nezasielal prostredníctvom syna F. T., podľa odvolacieho súdu vierohodne potvrdzujú, že k úhrade výživného takouto formou nedochádzalo. Svedkyňa B. F. pritom vylúčila aj formu odovzdania sumy výživného k jej rukám. Výpoveď svedka F. T. pritom nemožno vyhodnotiť ako takú, že by podliehala vplyvu matky svedkyne B. F.. Svedok F. T. totiž vo svojej výpovedi potvrdzoval, že obžalovaný ako jeho otec mu dával peniaze, väčšinou 50,- €, keď mal sviatok, a aby sa to niečo kúpil, avšak, že by mu obžalovaný niekedy dával peniaze titulom výživného, jednoznačne vyvrátil. Poprel pritom aj výpoveď obžalovaného v tom smere, že by mu dával peňažné prostriedky do jeho ruksaku. Neobstojí tak obrana obžalovaného, že výživné posielal po synovi, pretože túto skutočnosť nepotvrdil ani syn obžalovaného a ani svedkyňa B. F..

Ak obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu konštatoval, že dňa 09.03.2022 uhradil dlh na výživnom vo výške 500,- euro, toto konštatovanie obžalovaného nepovažuje krajský súd za sporné, pretože táto skutočnosť vyplýva priamo zo skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa a rovnako tak z úhrady vkladom cez Y. úverovú banku na účet B. F. (č. I. 272 spisu) a ide o obdobia, pre ktoré sa obžalovanému nekladie za vinu neplatenie výživného.

Súd prvého stupňa však nesprávne nezohľadnil ako úhradu výživného sumu 250,- €, keď pôvodne ustálil ako sumu dĺžneho výživného celkovú sumu 5.450,- €, hoci správne má byť suma dĺžneho výživného v sume 5.200,- €. Z výpovede svedkyne B. F. nepochybne vyplýva, že obžalovaný výživné neplatil za obdobie máj až december 2012, roky 2013 až 2017, január 2018 a následne nezaplatil výživné opätovne v júni 2022.

Z predložených úhrad vyplýva, že obžalovaný uhradil v roku 2012 za obdobie ôsmich mesiacov (máj až december 2012) sumu 100,- € (úhrada zo dňa 16.05.2012), čím dlžné výživné predstavovalo za rok 2012 sumu 700,- €, v roku 2013 až 2017 obžalovaný uhradil sumu 2.100,- € (úhrady zo dňa 30.04.2013 vo výške 200,- €, zo dňa 07.10.2013 vo výške 100,- €, zo dňa 07.05.2015 vo výške 300,- €, zo dňa 22.07.2015 vo výške 300,- €, zo dňa 26.01.2016 vo výške 200,- €, zo dňa 10.05.2016 vo výške 400,- €, zo dňa 27.09.2016 vo výške 300,-€, zo dňa 14.07.2017 vo výške 300,- €), čím dlžné výživné za roky 2013 až 2017 predstavovalo sumu 3.900,- € (6.000,-€ - 2.100,- €). Obžalovaný za mesiac január 2018 dlžné výživné neuhradil, čo predstavuje sumu 100,- €, k čomu bolo potrebné pripočítať dlžné výživné ešte za 5 mesiacov (mesiace júl až november 2022), teda vo výške 500,- €. Celková suma na dlžnom výživnom tak predstavuje sumu 5.200,- € (700,- € + 3900,- € +100,- € + 500,- €). Obžalovaný zároveň uhradil do mesiaca október 2018 výživné vo výške 2.650,- € a jednorazové platby dňa 04.05.2022 a 09.03.2022 v celkovej sume 800,- €, ktoré odvolací súd uviedol aj vo výroku rozsudku. Na rozdiel od súdu prvého stupňa preto krajský súd vzhľadom na vyššie uznané čiastky znížil oproti rozsudku súdu prvého stupňa dlh na výživnom s tým, že dlh obžalovaného predstavuje sumu 5.200,-€. K takejto úprave skutku bolo možné a zároveň nevyhnutné pristúpiť, pretože odvolanie podal len obžalovaný a ide o úpravu v prospech obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní poukazoval na to, že svedkyňa B. F. na hlavnom pojednávaní vo výpovedi zo dňa 16.09.2019 uviedla, že obžalovaný od mája 2012 do decembra 2012 výživné uhradil a vo výpovedi na hlavnom pojednávaní zo dňa 15.11.2022 uviedla, že za uvedené obdobie obžalovaný výživné neuhradil, je potrebné uviesť, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2019 nemohol súd prvého stupňa vziať do úvahy, pretože hlavné pojednávanie dňa 16.09.2019 bolo vykonané v tom čase iným vo veci konajúcim samosudcom, pričom po zmene samosudcu a vyslovením nesúhlasu so zmenou samosudcu zo strany obžalovaného, sa hlavné pojednávanie dňa 15.11.2022 vykonalo znova. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 16.09.2019 tak neboli po zmene v osobe samosudcu ďalej použiteľné a odvolací súd a ani súd prvého stupňa z nich nemohli vychádzať.

Len na základe odvolania obžalovaného krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a pri úprave skutku v prospech obžalovaného tohto uznal za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák., teda tak, ako ho uznal za vinného aj súd prvého stupňa, a teda, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas.

Pokiaľ ide o výrok o treste, obžalovanému krajský súd uložil trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní dva roky a súčasne uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 5.200,- euro. Odvolací súd tak prevzal výrok o treste odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ide teda o trest totožný s trestom, ktorý obžalovanému uložil aj súd prvého stupňa, pretože aj podľa názoru krajského súdu ide o trest zodpovedajúci stavu veci a zákonu. Odvolací súd len korigoval výšku dlhu na bežnom výživnom, ktorá bola súdom prvého stupňa nesprávne ustálená.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého sa dostatočne riadil § 34 a nasl. Tr. zák., pri nezistení žiadnej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, čím zostala trestná sadzba jeden až päť rokov nezmenená. Odvolací súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, teda bez priameho výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody. Aj keď z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva päť záznamov (posledné odsúdenie z roku 2007), na obžalovaného sa vo všetkých prípadoch hľadí akoby nebol odsúdený. Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že obžalovaným prezentované zdravotné ťažkosti, a to tzv. Hodgkinov lymfóm, mu bol diagnostikovaný dňa 13.10.2020, teda dovtedy nebol zistený žiaden objektívny dôvod na to, aby si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil, pričom nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by mu objektívne bránila riadne sa zamestnať a uspokojovať potreby svojho maloletého dieťaťa. Obžalovaný pritom nehradil výživné mimo pár jednorazových platieb za celé roky 2013 až 2017, čím nebolo podľa odvolacieho súdu primerané uložiť obžalovanému iný do úvahy prichádzajúci druh trestu (napríklad trest domáceho väzenia a pod.). Výživné pritom bolo určené pomerne nízkou sumou, pričom obžalovaný mal zodpovedne pristupovať k plneniu si tejto povinnosti, čím súd zohľadnil ľahkovážny prístup obžalovaného k povinnosti prispievať na výživu svojho dieťaťa. Vyživovacia povinnosť je totiž zákonná povinnosť každého rodiča voči svojmu

maloletému dieťaťu. Trvá od narodenia až do momentu, kedy dieťa nenadobudne schopnosť žiť sa samo. Z uvedených dôvodov odvolací súd uložil obžalovanému primeraný podmienený trest odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov a skúšobnú dobu v trvaní dva roky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, preto rozhodol krajský súd tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.